

[Johan Poulsen.]

af riget. Pr. 1. april i år vil folke- og invalidepensionisterne på Færøerne have nået samme niveau som i landdistrikterne, kommunegruppe III, henede efter reglerne i folkeforsikringsloven, således som disse var efter lovændringen af 2. oktober 1956.

Siden folke- og invalidepensionsordningens gennemførelse på Færøerne i 1959 er folkeforsikringsloven for selve kongeriget ændret flere gange, og ved lov nr. 238 af 10. juni 1960, hvorved der navnlig gennemførtes betydningsfulde principielle ændringer i invalidepensionsordningen, er reglerne om invalide- og folkepension udskilt i særlig lov, der ligeledes er undergået visse ændringer, senest ved lov nr. 43 og nr. 44 af 1. marts 1961.

Det foreliggende lovforslag, der har været forelagt Færøernes landsstyre og er behandlet og vedtaget af Færøernes lagting, er at betragte som en delvis ajourføring af de på Færøerne gældende bestemmelser i forhold til de i kongeriget efter 1959 gennemførte ændringer på det her omhandlede område og tager sigte på forhold vedrørende folkepensionsordningen, som det må anses for særlig vigtigt og særlig presserende at søge ændret, nemlig følgende:

For det første at kvinder, der er gift med folke- eller invalidepensionister, bør kunne få folkepension i samme alder som enlige kvinder, altså fra deres fyldte 62. år, på grund af overgangsbestemmelser i den gældende færøske lov i perioden indtil 1. april 1963 dog deres 61. år.

For det andet, at der skabes lovhjælp til ved overenskomst med anden stat at bevare retten til folkepension ved flytning til en sådan, samt at folkepension, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, skal kunne udbetales til pensionister, der flytter til udlandet, uanset om der med vedkommende land er indgået overenskomst. Sidstnævnte bestemmelse er formentlig blandt andet inspireret af Nordisk Råd, der i rekommandation nr. 10 af 1959 har opfordret de nordiske lande til i samarbejde at tilvejebringe en ordning, hvorefter den i den nordiske konvention om social tryghed fastsatte karenstid på 5 år med hensyn til folkepension nedsættes, samtidig med at der åbnes mulighed for, at en person, der oppebærer pension i et nordisk land, kan bibe-

holde denne ved flytning til et andet nordisk land, indtil han opnår ret til pension i dette land.

For det tredje er der stillet forslag om — i lighed med ordningen i det øvrige land — at indføre en vis dispensationsordning, ifølge hvilken folkepension vil kunne opnås allerede fra det fyldte 60. år, såfremt svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder taler derfor. Der anføres i denne forbindelse, at befolkningen på Færøerne, hvor levevilkårene er andre og hårdere, bliver hurtigere udslidt end befolkningen i det øvrige land: Det foreslås at lade afgørelsen af, hvorvidt der er tilstrækkeligt grundlag for meddelelse af en sådan dispensation, ligge hos Færøernes ulykkesforsikringsråd, der tillige virker som invalideforsikringsret for Færøerne.

For det fjerde er der ændringen vedrørende ventetillæggene. De i skemaet i lovforslagets nr. 6 opførte beløb er de samme, som efter den på Færøerne gældende lov skulle træde i kraft fra den 1. april 1961, bortset fra beløbene for enlige kvinder, idet disse beløb er lavere. Når ventetillæggene til de enlige kvinder for opsættelse af begæring om folkepension til henholdsvis det 65. og 67. år foreslås lavere end for de øvrige, skyldes det, at de enlige kvinder er berettiget til at modtage ventetillæg i en betydeligt yngre alder end de andre.

Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at der til oprettelse af alderdomshjem indtil videre årligt stilles et beløb til rådighed på 2 pct. af det grundbeløb, der i det foregående år er udbetalt på Færøerne i folkepension. Det er tanken, at disse rådighedsbeløb skal bestyres af rigsombudsmanden og frigøres, efterhånden som landsstyret træffer beslutning om at opføre alderdomshjem, af hvilke der med tiden tænkes opført et i hvert af de 7 færøske sysler.

Motivet for denne bestemmelse er det forhold, at mangelen på alderdomshjem bevirker, at mange svagelige gamle nu optager den i forvejen for knebne plads på sygehusene, uden at de trænger til en egentlig sygebehandling. Det er for at råde bod på dette forhold og derved aflaste den dyre sygehusbelægning, at denne bestemmelse er medtaget.

Gennemførelsen af det foreliggende lovforslag anslås at ville medføre en samlet